

Rakkaat sukulaiset, ystävät

Vilho Kojon joululaulu alkaa sanoilla ”Taas kaikki kauniit muistot mun tulee mielehen: lumivalkeat pellot, puistot ja juhla Jeesuksen”. Jotain samaa koemme tämän joulun odotuksessa. Luonto on puhdas ja valkoinen, aivan kuin silloin lapsuuden jouluisa. Haluamme lähettää joulutervehdyksemme teille kaikille näin kirjeessä ja samalla kertoa välähdyksiä kuluneen vuoden tapahtumista.

Työrintamalla kulunut vuosi on jatkunut pääpiirteissään entisellään; Kalevi työskentelee pääesikunnassa tietoturvallisuuspäällikkönä ja Pirkko Nastolan seurakunnan tiedottajana. Kalevilla tosin mennyt syksy on ollut entistä kiireisempi, tekemistä ja haasteita on riittänyt yllin kyllin.

Jälkikasvumme näyttää löytäneen paikkansa ja asettuneen aloilleen. Esa jatkaa erikoistutkijana TKK:ssa ja valmisteleo omaa väitöskirjaansa. Koti on edelleen Espoon Soukassa. Eijaliisan tehtävät puolustusministeriössä vaihtuvat vuodenvaihteessa, hän siirtyy asiantuntijatehtäviin. Eijan ja Tomin koti on yhä Lauttasaarella, tosin uutta asuntoa etsitään jatkuvasti. Eevan ympyrät pyörivät opettamisen ja opiskelun välillä. Hyvä niin. Eevan ja Pekan koti löytyy myös tutulta paikaltaan Puotilasta.

Kesä oli vilkasta, loma ja kesäviikonloput olivat täynnä ohjelmaa. Kannaksella ja Pietarin alueella kävimme monta kertaa, kuinkas muutenkaan. Näistä matkoista ehkä kauaskantoisin on ”talonetsintä”. Tutustuimme alkusyksyllä talo- ja tonttitarjontaan Metsäpirtissä. Toivomme hartaasti, että lähiaikoina saamme ostaa oman tontin Taipaleen kylästä. Metsäpirttiseura, jonka puheenjohtaja Kalevi on, on myös halukas saamaan oman toimitilan Metsäpirttiin.

Keskellä kauneinta suvea perheeltämme vierähti viikon verran Juvalla. Pirkon isän 70-vuotisjuhlia vietettiin sitten oikein pitkän kaavan mukaan Kuukautta myöhemmin olimme viikon Lapissa retkeilemässä. Omalle mökille emme taaskaan ehänneet kovin usein.

Kalevin äiti Taimi asuu nyt toista vuotta Helläkodin palvelutalossa. Mummo on oikein pirteässä kunnossa, ainoastaan käveleminen on huonontunut ja uusi apuväline pyörätuoli on tarpeen.

Tuleva joulunaika kokoaa lähiperheemme taas tänne Nastolaan. Iloitsemme ja riemuitsemme siitä, että saamme joulupöytään niin lapset, vävykandit kuin isovanhemmatkin. Odotamme myös ”uutta joulua”, sillä silloin tulee kuluneeksi 30 vuotta siitä, kun sanoimme toisillemme ”tahdon” Keski-Lahden kauniissa vanhassa puukirkossa.

Syksyn ehkä ikävin asia oli Reumasairaalan ”keikka”, jonka Pirkko teki marraskuun loppupuolella. Isänpäivän aamuna olivat lähes kaikki nivelet tulehtuneet ja sen seurauksena työterveyslääkäri kirjoitti lähetteen. Tutkimuksissa selvisi, ettei ainakaan Venäjän reissuilta ole saatu ”tuliaisia”. Tulehdusta hoidetaan nyt nivelreumana. Siihen viittaavat niin kokeet kuin oireetkin. Lääkärit kuitenkin lupasivat, että homma saadaan hallintaan ja työkyky palaa jahka lääkkeiden vaikutus alkaa.

Toivomme Sinulle ja perheellesi oikein rauhallista, siunattua joulua sekä kaikkea hyvää tulevalle vuodelle.

Pirkko ja Kalevi